

Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUĐOK VŠEOBECNÉHO SÚDU (desiata komora)

z 1. decembra 2021 *

„Ochranná známka Európskej únie – Konanie o vyhlásenie neplatnosti – Obrazová ochranná známka Európskej únie Steirisches Kürbiskernöl g. g. AGESCHÜTZTE GEOGRAFISCHE ANGABE – Absolútny dôvod zamietnutia – Ochranná známka, ktorej súčasťou sú znaky, emblémy alebo erby – Emblém jednej z oblastí činnosti Únie – Chránené zemepisné označenia – Článok 7 ods. 1 písm. i) nariadenia (ES) č. 207/2009 [teraz článok 7 ods. 1 písm. i) nariadenia (EÚ) 2017/1001]“

Vo veci T-700/20,

Gabriele Schmid, bydliskom v Halbenraine (Rakúsko), v zastúpení: A. Ginzburg, advokát,

žalobkyňa,

proti

Úradu Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO), v zastúpení: D. Hanf a M. Eberl, splnomocnení zástupcovia,

žalovanému,

ďalší účastník konania pred odvolacím senátom EUIPO a vedľajší účastník v konaní pred Všeobecným súdom:

Landeskammer für Land- und Forstwirtschaft in Steiermark, so sídlom v Grazi (Rakúsko), v zastúpení: I. Hödl, advokátka,

ktorej predmetom je žaloba podaná proti rozhodnutiu štvrtého odvolacieho senátu EUIPO z 23. septembra 2020 (vec R 2186/2019-4), týkajúceho sa konania o vyhlásenie neplatnosti medzi Landeskammer für Land- und Forstwirtschaft in Steiermark a pani Schmidovou,

VŠEOBECNÝ SÚD (desiata komora),

v zložení: predseda komory A. Kornezov, sudcovia K. Kowalik-Bańczyk a D. Petrлік (spravodajca),

tajomník: R. Ūkelytė, referentka,

so zreteľom na žalobu podanú do kancelárie Všeobecného súdu 24. novembra 2020,

* Jazyk konania: nemčina.

so zreteľom na vyjadrenie EUIPO k žalobe podané do kancelárie Všeobecného súdu 25. januára 2021,

so zreteľom na vyjadrenie vedľajšieho účastníka konania k žalobe podané do kancelárie Všeobecného súdu 1. februára 2021,

po pojednávaní z 8. septembra 2021,

vyhlásil tento

Rozsudok

Okolnosti predchádzajúce sporu

- 1 Žalobkyňa, pani Gabriele Schmidová, podala 8. júla 2011 na Úrade Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO) prihlášku ochrannej známky Európskej únie podľa nariadenia Rady (ES) č. 207/2009 z 26. februára 2009 o ochrannej známke Európskej únie (Ú. v. EÚ L 78, 2009, s. 1), v znení zmien [nahradeného nariadením Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2017/1001 zo 14. júna 2017 o ochrannej známke Európskej únie (Ú. v. EÚ L 154, 2017, s. 1)].
- 2 Prihlasovanou ochrannou známkou je nasledujúce obrazové označenie:

- 3 Tovar, pre ktorý sa zápis žiadal, patrí do triedy 29 v zmysle Niceskej dohody o medzinárodnom triedení výrobkov a služieb pre zápis známk z 15. júna 1957 v revidovanom a doplnenom znení a zodpovedá nasledujúcemu opisu: „Olej z tekvicových jadier, zodpovedajúci chránenému zemepisnému označeniu „Štajerský olej z tekvicových semienok““.
- 4 Prihláška ochrannej známky bola uverejnená vo *Vestníku ochranných známk Spoločenstva* č. 2011/207 z 2. novembra 2011. Táto ochranná známka bola zapísaná 9. februára 2012 pod číslom 010108454.
- 5 Dňa 1. marca 2018 podal vedľajší účastník konania Landeskammer für Land- und Forstwirtschaft in Steiermark (Poľnohospodárska a lesnícka komora spolkovkej krajiny Štajersko, Rakúsko) návrh na vyhlásenie neplatnosti uvedenej ochrannej známky. Dôvody návrhu na vyhlásenie neplatnosti, ktoré vedľajší účastník konania uvádza, sú dôvody uvedené v článku 59 ods. 1 nariadenia 2017/1001 v spojení s článkom 7 ods. 1 písm. h) až j) tohto nariadenia.

- 6 Pokiaľ ide o dôvod neplatnosti uvedený v článku 7 ods. 1 písm. i) nariadenia 2017/1001 v spojení s článkom 59 ods. 1 tohto nariadenia, vedľajší účastník konania uviedol symbol Európskej únie pre „chránené zemepisné označenia“ v nemeckej verzii (ďalej len „symbol CHZO“), na ktorý sa vzťahuje nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1151/2012 z 21. novembra 2012 o systémoch kvality pre poľnohospodárske výrobky a potraviny (Ú. v. EÚ L 343, 2012, s. 1), a ktorý vyzerá takto:

- 7 Rozhodnutím z 26. júla 2019 zrušovacie oddelenie vyhlásilo neplatnosť napadnutej ochrannej známky.
- 8 Žalobkyňa podala 26. septembra 2019 na EUIPO podľa článkov 66 až 71 nariadenia 2017/1001 odvolanie proti rozhodnutiu zrušovacieho oddelenia.
- 9 Rozhodnutím z 23. septembra 2020 (ďalej len „napadnuté rozhodnutie“) štvrtý odvolací senát EUIPO zamietol odvolanie, pričom sa domnieval, že napadnutá ochranná známka bola zapísaná v rozpore s ustanoveniami článku 7 ods. 1 písm. i) nariadenia 2017/1001 a že podľa článku 59 ods. 1 tohto nariadenia musí byť táto ochranná známka vyhlásená za neplatnú.

Návrhy účastníkov konania

- 10 Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:
- zrušil napadnuté rozhodnutie,
 - uložil EUIPO povinnosť nahradiť trovy konania.
- 11 EUIPO navrhuje, aby Všeobecný súd:
- zamietol žalobu,
 - uložil žalobkyni povinnosť nahradiť trovy konania.
- 12 Vedľajší účastník konania navrhuje, aby Všeobecný súd:
- zamietol žalobu,
 - v prípade, že by sa vyhovel návrhu žalobkyne, vrátil vec EUIPO,
 - uložil žalobkyni povinnosť nahradiť trovy konania, ktoré mu vznikli v súvislosti s konaním pred EUIPO a Všeobecným súdom.

Právny stav

- 13 Vzhľadom na dátum podania predmetnej prihlášky, teda 8. júl 2011, ktorý je rozhodujúci na účely určenia uplatniteľného hmotného práva, sa skutkový stav v prejednávanej veci riadi hmotnoprávnymi ustanoveniami nariadenia č. 207/2009 (pozri v tomto zmysle uznesenie z 5. októbra 2004, Alcon/ÚHVT, C-192/03 P, EU:C:2004:587, body 39 a 40, a rozsudok z 23. apríla 2020, Gugler France/Gugler a EUIPO, C-736/18 P, neuvěřený, EU:C:2020:308, bod 3 a citovanú judikatúru).
- 14 V dôsledku toho, pokiaľ ide o hmotnoprávne normy, odkazy na článok 7 ods. 1 písm. i) a článok 59 ods. 1 písm. a) nariadenia 2017/1001 zo strany odvolacieho senátu v napadnutom rozhodnutí a účastníkov konania, treba chápať tak, že sa týkajú článku 7 ods. 1 písm. i) a článku 52 ods. 1 písm. a) nariadenia č. 207/2009, pričom tieto dve ustanovenia majú rovnaký obsah ako ustanovenia nariadenia 2017/1001, na ktoré sa odkazuje.
- 15 V bodoch 20 až 23 napadnutého rozhodnutia sa odvolací senát domnieval, že článok 7 ods. 1 písm. i) nariadenia č. 207/2009 sa uplatňuje na emblémy, ktoré odkazujú na jednu z oblastí činnosti Únie, a to aj vtedy, ak sa symbol, ktorý sa týka takejto činnosti, týka len niektorých členských štátov. V bodoch 24 až 26 tohto rozhodnutia na jednej strane konštatoval, že prijatím nariadenia č. 1151/2012 Únia vykonala svoju výlučnú právomoc v oblasti ochrany chránených zemepisných označení a že symbol CHZO je tak predmetom mimoriadneho verejného záujmu v zmysle článku 7 ods. 1 písm. i) nariadenia č. 207/2009. Na druhej strane uviedol, že označenie spornej ochrannej známky obsahuje celý tento symbol a že ani právo, ani povinnosť používať uvedený symbol nezahŕňa právo na jeho ochranu ako prvok ochrannej známky. Odvolací senát z toho v bode 27 uvedeného rozhodnutia vyvodil, že napadnutá ochranná známka bola zapísaná v rozpore s týmto ustanovením, a preto musí byť vyhlásená za neplatnú.
- 16 Žalobkyňa uvádza na podporu svojej žaloby jediný žalobný dôvod založený na tom, že odvolací senát porušil článok 52 ods. 1 písm. a) nariadenia č. 207/2009 v spojení s článkom 7 ods. 1 písm. i) tohto nariadenia.
- 17 Tvrdí, že článok 7 ods. 1 písm. i) nariadenia č. 207/2009 bráni zápisu ochrannej známky len vtedy, ak táto ochranná známka obsahuje symbol medzinárodnej medzivládnej organizácie, ktorý môže uviesť verejnosť do omylu, pokiaľ ide o súvislosť existujúcu medzi majiteľom alebo používateľom tejto ochrannej známky na jednej strane a orgánom, na ktorý odkazuje uvedený symbol, na druhej strane. V prejednávanej veci však táto podmienka nie je splnená. V každom prípade napadnuté rozhodnutie nie je v tejto súvislosti dostatočne odôvodnené.
- 18 EUIPO zastáva názor, že tvrdenia žalobkyne treba zamietnuť. Po prvé bol symbol CHZO už vymedzený relevantnou právnou úpravou Únie v čase podania prihlášky napadnutej ochrannej známky. Po druhé žalobkyňa nespochybňuje kvalifikáciu symbolu CHZO ako emblému, ktorý je predmetom mimoriadneho verejného záujmu. Po tretie by priznanie ochrany symbolu Únie, akým je symbol CHZO, na základe práva ochranných známok bolo v rozpore so systémom ochrany označení zemepisného pôvodu zavedeným Úniou a bolo by spôsobilé narušiť jeho riadne fungovanie.
- 19 Vedľajší účastník konania sa domnieva, že symbol „CHZO“ je predmetom mimoriadneho verejného záujmu a nemôže byť súčasťou ochrannej známky Únie, keďže takéto začlenenie nepovolil príslušný orgán, a to Európska komisia. Tvrdí tiež, že tento symbol je dominantným prvkom spornej ochrannej známky, že spotrebitelia nevnímajú tento symbol ako symbol

podobný certifikátu kvality, ktorý vydáva Únia, a že verejnosť bude vnímať súvislosť medzi touto ochrannou známkou a Úniou vzhľadom na skutočnosť, že uvedenú ochrannú známku zapísal EUIPO.

- 20 Je potrebné pripomenúť, že článok 7 ods. 1 písm. i) nariadenia č. 207/2009 zakazuje zápis ochranných známk, ktorých súčasťou sú iné znaky, emblémy alebo erby ako tie, na ktoré sa vzťahuje článok 7 ods. 1 písm. h) toho istého nariadenia [teraz článok 7 ods. 1 písm. h) nariadenia 2017/1001], teda iné znaky, emblémy alebo erby ako tie, ktoré štáty alebo medzinárodné medzivládne organizácie pravidelne oznamujú zmluvným štátom dohovoru na ochranu priemyselného vlastníctva podpísaného v Paríži 20. marca 1883, naposledy revidovaného v Štokholme 14. júla 1967 a zmeneného a doplneného 28. septembra 1979 (*Zbierka dohovorov Spojených národov*, zv. 828, číslo 11851, s. 305, ďalej len „Parížsky dohovor“).
- 21 Podľa znenia článku 7 ods. 1 písm. i) nariadenia č. 207/2009 sa zákaz stanovený v tomto ustanovení uplatní v prípade, keď je znak, emblém alebo erb jednak predmetom mimoriadneho verejného záujmu a jednak príslušný orgán neudelil súhlas s jeho zápisom.
- 22 Okrem toho z judikatúry vyplýva, že tieto podmienky dopĺňa tretia podmienka, pričom všetky tieto podmienky sú kumulatívne. Tretia podmienka vyplýva z výkladu článku 7 ods. 1 písm. i) nariadenia č. 207/2009 v spojení s článkom 7 ods. 1 písm. h) tohto nariadenia.
- 23 Podľa posledného uvedeného ustanovenia sú totiž symboly medzinárodných medzivládnych organizácií, ktoré sú pravidelne oznamované zmluvným štátom Parížskeho dohovoru, chránené len vtedy, keď dotknutá ochranná známka obsahujúca takýto emblém ako celok vzbudzuje vo verejnosti dojem o súvislosti medzi jej majiteľom alebo jej používateľom na jednej strane a dotknutou medzinárodnou medzivládnu organizáciou na druhej strane, čo je podmienka, ktorá priamo vyplýva z článku 6b ods. 1 písm. c) Parížskeho dohovoru [pozri v tomto zmysle rozsudok z 10. júla 2013, Kreyenberg/ÚHVT – Komisia (MEMBER OF €e euro experts), T-3/12, EU:T:2013:364, bod 38].
- 24 Pokiaľ by sa však ochrana priznaná článkom 7 ods. 1 písm. i) nariadenia č. 207/2009 uplatňovala aj v prípade, keď posledná uvedená podmienka nebola splnená, bola by nadradená ochrane, ktorú článok 7 odsek 1 písm. h) tohto istého nariadenia priznáva symbolom medzinárodných medzivládnych organizácií, ktoré sú pravidelne oznamované zmluvným štátom Parížskeho dohovoru (rozsudok z 10. júla 2013, MEMBER OF €e euro experts, T-3/12, EU:T:2013:364, bod 38).
- 25 Nič však nenaznačuje, že by normotvorca Únie chcel poskytnúť znakom, emblémom alebo erbom uvedeným v článku 7 ods. 1 písm. i) nariadenia č. 207/2009 vyššiu úroveň ochrany než znakom, emblémom alebo erbom uvedeným v článku 7 ods. 1 písm. h) tohto istého nariadenia, takže rozsah ochrany poskytovanej prvým ustanovením by nemal byť vyšší než rozsah ochrany poskytovanej druhým ustanovením (pozri v tomto zmysle rozsudky Súdneho dvora zo 16. júla 2009, American Clothing Associates/ÚHVT a ÚHVT/American Clothing Associates, C-202/08 P a C-208/08 P, EU:C:2009:477, bod 80, a z 10. júla 2013, MEMBER OF €e euro experts, T-3/12, EU:T:2013:364, bod 39).
- 26 Ochrana priznaná znakom, emblémom alebo erbom uvedeným v článku 7 ods. 1 písm. i) nariadenia č. 207/2009 sa má preto uplatniť len vtedy, keď ochranná známka, ktorej súčasťou je takýto znak, emblém alebo erb, môže ako celok uviesť verejnosť do omylu, pokiaľ ide o súvislosť

existujúcu medzi jej majiteľom alebo jej používateľom na jednej strane a orgánom, na ktorý dotknutý znak, emblém alebo erb odkazuje, na druhej strane (rozsudok z 10. júla 2013, MEMBER OF €e euro experts, T-3/12, EU:T:2013:364, body 40 a 77).

- 27 V tejto súvislosti bolo spresnené, že vzhľadom na širokú formuláciu článku 7 ods. 1 písm. i) nariadenia č. 207/2009 toto ustanovenie chráni aj znaky, emblémy alebo erby, ktoré napriek tomu, že neoznačujú všetky činnosti Únie, majú osobitný vzťah k jednej z týchto činností. Skutočnosť, že znak, emblém alebo erb sa týka len jednej z činností medzinárodnej medzivládnej organizácie, totiž postačuje na preukázanie toho, že jeho ochrana je vo verejnom záujme (pozri v tomto zmysle rozsudok z 10. júla 2013, MEMBER OF €e euro experts, T-3/12, EU:T:2013:364, bod 44).
- 28 Z toho vyplýva, že ochrana podľa článku 7 ods. 1 písm. i) nariadenia č. 207/2009 sa uplatní najmä v prípade, keď dotknutá ochranná známka uvádza spotrebiteľa do omylu, pokiaľ ide o pôvod výrobkov alebo služieb, ktoré označuje, pričom ho nabáda domnievať sa, že pochádzajú od orgánu, na ktorý poukazuje znak, emblém alebo erb, ktorého kópiu alebo napodobeninu obsahuje. Takáto ochrana sa uplatní tiež vtedy, keď by sa verejnosť z dôvodu prítomnosti takejto kópie alebo napodobeniny znaku, emblému alebo erbu v dotknutej ochrannej známke mohla domnievať, že uvedené výrobky alebo služby sú predmetom schválenia alebo záruky orgánu, na ktorý tento znak, emblém alebo erb poukazuje, alebo že sú iným spôsobom prepojené s uvedeným orgánom [rozsudok z 10. júla 2013, MEMBER OF €e euro experts, T-3/12, EU:T:2013:364, body 78 a 97; pozri tiež analogicky rozsudok z 15. januára 2013, Welte-Wenu/ÚHVT – Komisia (EUROPEAN DRIVESHAFT SERVICES), T-413/11, neuvěřený, EU:T:2013:12, bod 61].
- 29 Argumentáciu, ktorú žalobkyňa vznesla proti napadnutému rozhodnutiu, treba skúmať z hľadiska týchto úvah.
- 30 V prejednávanej veci odvolací senát rozhodol o zamietnutí odvolania podaného proti rozhodnutiu, ktorým bola sporná ochranná známka vyhlásená za neplatnú na základe článku 7 ods. 1 písm. i) nariadenia č. 207/2009, pričom konštatoval, že obe podmienky pripomenuté v bode 21 vyššie boli splnené.
- 31 Na jednej strane v bode 24 napadnutého rozhodnutia zastával názor, že znak CHZO je predmetom mimoriadneho verejného záujmu, keďže mal byť umiestnený na výrobkoch zodpovedajúcich chránenému zemepisnému označeniu, čo žalobkyňa nespochybňuje. Na druhej strane v bode 25 tohto rozhodnutia uviedol, že sporná ochranná známka obsahuje celý symbol CHZO a že žalobkyňa nepreukázala, že Komisia povolila takéto používanie tohto symbolu na základe práva ochranných známok, pričom toto povolenie nevyplýva ani z nariadenia č. 1151/2012, čo žalobkyňa tiež nespochybňuje.
- 32 Treba však konštatovať, že odvolací senát nepreskúmal tretiu podmienku, s ohľadom na ktorú možno podľa judikatúry uvedenej v bodoch 26 až 28 vyššie uplatniť dôvod zamietnutia stanovený v článku 7 ods. 1 písm. i) nariadenia č. 207/2009.
- 33 Ako totiž uvádza žalobkyňa, žiadna časť napadnutého rozhodnutia sa netýka otázky, či vzhľadom na to, že v spornej ochrannej známke sa nachádza kópia symbolu CHZO, existuje riziko, že sa verejnosť bude domnievať, že výrobky označené touto ochrannou známkou sú predmetom schválenia alebo záruky orgánu, na ktorý tento emblém odkazuje, t. j. Únie, alebo že s ňou inak súvisia. Konkrétne odvolací senát v napadnutom rozhodnutí nepreskúmal otázku, či spôsob,

akým bol symbol CHZO začlenený do spornej ochrannej známky, mohol viesť túto verejnosť k presvedčeniu, že na výrobky označené touto ochrannou známkou sa vzťahuje záruka Únie, že tieto výrobky majú určitý pôvod a vlastnosti, ktoré spĺňajú podmienky uvedené v nariadení č. 1151/2012 na priznanie ochrany na základe chránených zemepisných označení.

- 34 V tejto súvislosti sa na rozdiel od toho, čo tvrdil EUIPO na pojednávaní, nemožno domnievať, že odvolací senát v napadnutom rozhodnutí implicitne preskúmal, či napadnutá ochranná známka vyvoláva vo vedomí verejnosti vzťah medzi jej majiteľom a Úniou. Odvolací senát totiž tým, že sa v bodoch 19 a 25 tohto rozhodnutia obmedzil na konštatovanie, že táto ochranná známka obsahuje celý symbol CHZO, a v bode 26 uvedeného rozhodnutia len uviedol, že hoci sporná ochranná známka nie je zhodná so symbolom CHZO, nemení to jeho posúdenie, nijako nepreskúmal spôsob, akým by verejnosť vnímala tento symbol ako súčasť uvedenej ochrannej známky, hodnotenej ako celok, ani otázku, či existovalo riziko, že táto ochranná známka by viedla verejnosť k presvedčeniu, že na tovar označený takouto ochranou známkou sa vzťahuje záruka Únie.
- 35 Odvolací senát sa tým dopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď nerozhodol o jednej z troch kumulatívnych podmienok, ktorým podlieha uplatnenie ochrany stanovenej v článku 7 ods. 1 písm. i) nariadenia č. 207/2009.
- 36 Žiadne z tvrdení EUIPO a vedľajšieho účastníka konania nemôže spochybniť tento záver.
- 37 Po prvé tvrdenie EUIPO, podľa ktorého bol symbol CHZO už vymedzený relevantnou právnou úpravou Únie v čase podania prihlášky napadnutej ochrannej známky, umožňuje len preukázať, že tento symbol pochádza od Únie.
- 38 V tejto súvislosti je medzi účastníkmi konania nesporné, že znak CHZO je predmetom mimoriadneho verejného záujmu v zmysle článku 7 ods. 1 písm. i) nariadenia č. 207/2009. Ide však len o jednu z podmienok uplatnenia ochrany priznanej týmto ustanovením, pričom táto podmienka je samostatná a treba ju preskúmať pred preskúmaním podmienky spočívajúcej v tom, že verejnosť sa môže domnievať, že výrobky označené ochrannou známkou obsahujúcou takýto symbol boli schválené Úniou alebo že za ne Únia poskytuje záruky, alebo že s ňou inak súvisia.
- 39 Po druhé treba pripustiť, ako tvrdí EUIPO, že priznanie ochrany symbolu Únie, akým je symbol CHZO, na základe práva ochranných známok môže vo všeobecnosti narušiť systém chránených zemepisných označení zavedený Úniou a narušiť jeho riadne fungovanie. Takéto priznanie totiž môže majiteľovi ochrannej známky obsahujúcej symbol CHZO udeliť monopol na používanie tohto symbolu, čo mu umožňuje zakázať jeho používanie akejkoľvek inej osobe. Podľa článku 12 nariadenia č. 1151/2012 však každý výrobca musí mať možnosť používať tento symbol na označení svojich výrobkov, ak tieto výrobky spĺňajú podmienky na to, aby sa na ne vzťahovalo chránené zemepisné označenie.
- 40 Na tom nič nemení skutočnosť, že uplatnenie článku 7 ods. 1 písm. i) nariadenia č. 207/2009 vyžaduje, aby sa uskutočnilo konkrétne a celkové preskúmanie rizika spomenutého v bode 38 vyššie, keďže ostatné prvky tejto ochrannej známky môžu viesť k tomu, že ochranná známka ako celok nebude vo verejnosti ani vzbudzovať dojem o existencii súvislosti medzi jej majiteľom alebo používateľom na jednej strane a orgánom, ktorý je majiteľom alebo používa emblém, ktorý je

súčasťou tejto ochrannnej známky, na druhej strane, ani nebude v tomto ohľade verejnosť uvádzať do omylu (rozsudok z 10. júla 2013, MEMBER OF € euro experts, T-3/12, EU:T:2013:364, bod 107).

- 41 Z tohto dôvodu sa nesmú rozhodovacie orgány EUIPO obmedziť na preskúmanie toho, či je dotknutý emblém do ochrannnej známky, do ktorej je začlenený, prevzatý úplne, alebo čiastočne. Musia tiež posúdiť, či verejnosť dokáže tento emblém vzhľadom na jeho rozmery a umiestnenie v rámci takejto ochrannnej známky ako taký vnímať, či sa vyznačuje jednoduchým, alebo zložitým usporiadaním farieb alebo tvarov, či je doplnený inými prvkami slovnej alebo obrazovej povahy, ktoré zmierňujú alebo menia vnímanie tohto istého emblému zo strany verejnosti, alebo či celkovému dojmu z dotknutej ochrannnej známky dominujú ostatné prvky.
- 42 Až po tomto preskúmaní sa možno domnievať, že v prípade, že si verejnosť vytvorí súvislosť medzi majiteľom alebo používateľom dotknutej ochrannnej známky na jednej strane a na druhej strane orgánom, ktorý vlastní alebo používa emblém, ktorý je súčasťou tejto ochrannnej známky, alebo že by verejnosť bola v tejto súvislosti uvedená do omylu, existuje riziko zásahu do systému chránených zemepisných označení zavedeného Úniou.
- 43 Po tretie na rozdiel od toho, čo tvrdí vedľajší účastník konania, zamietnutie zápisu ochrannnej známky obsahujúcej symbol CHZO na základe článku 7 ods. 1 písm. i) nariadenia č. 207/2009 nemôže vyplývať len zo samotnej okolnosti, že príslušný orgán takéto používanie nepovolil. Neexistencia takéhoto povolenia je totiž len jednou z podmienok vyžadovaných na uplatnenie ochrany stanovenej v tomto ustanovení.
- 44 Po štvrté, pokiaľ ide o tvrdenia vedľajšieho účastníka konania, podľa ktorých je symbol CHZO dominantným prvkom spornej ochrannnej známky, spotrebitelia nevnímajú tento symbol ako symbol podobný certifikátu kvality, ktorý vydáva Únia, a verejnosť zaznamená spojitosť medzi touto ochrannou známkou a Úniou vzhľadom na skutočnosť, že uvedenú ochrannú známkou zapísal EUIPO, treba konštatovať, že sa týkajú posúdenia vnímania tej istej ochrannnej známky verejnosťou. Takéto preskúmanie však v napadnutom rozhodnutí nebolo vykonané. Takéto tvrdenia teda nemôžu spochybniť záver, podľa ktorého sa odvolací senát dopustil nesprávneho právneho posúdenia tým, že nepristúpil k takémuto posúdeniu.
- 45 V tejto súvislosti treba pre úplnosť dodať, že na rozdiel od toho, čo tvrdí žalobkyňa, okolnosť – aj keby bola preukázaná –, že ku dňu podania prihlášky výrobky označené napadnutou ochrannou známkou spĺňali podmienky, ktoré nariadenie č. 1151/2012 stanovuje na získanie ochrany na základe chránených zemepisných označení, nemá vplyv na toto preskúmanie. Na jednej strane takáto okolnosť znamená len to, že v súlade s článkom 12 nariadenia č. 1151/2012 môže hospodársky subjekt, ktorý uvádza na trh tieto výrobky, používať predmetné zemepisné označenie bez toho, aby mu to umožňovalo používať takéto označenie ako ochrannú známkou. Na druhej strane dotknuté výrobky môžu v budúcnosti prestať spĺňať uvedené podmienky. Dokonca aj v tomto prípade by dotknutá ochranná známkou naďalej obsahovala symbol CHZO a mohla by prípadne uviesť verejnosť do omylu, pokiaľ ide o pôvod alebo vlastnosti tovarov označených touto ochrannou známkou.
- 46 Z vyššie uvedeného vyplýva, že je potrebné napadnuté rozhodnutie zrušiť.

O trovách

- 47 Podľa článku 134 ods. 1 Rokovacieho poriadku Všeobecného súdu účastník konania, ktorý nemal vo veci úspech, je povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté. V prejednávanej veci EUIPO a vedľajší účastník konania nemali vo veci úspech a žalobkyňa navrhla len, aby bola EUIPO uložená povinnosť nahradiť trovy tohto konania. V dôsledku toho je potrebné rozhodnúť, že EUIPO znáša svoje vlastné trovy konania a je povinný nahradiť všetky trovy konania, ktoré žalobkyňa vynaložila v tomto konaní. Podľa článku 138 ods. 3 rokovacieho poriadku vedľajší účastník konania znáša svoje vlastné trovy konania, ktoré mu vznikli v rámci tohto konania.

Z týchto dôvodov

VŠEOBECNÝ SÚD (desiata komora)

rozhodol takto:

- 1. Rozhodnutie štvrtého odvolacieho senátu Úradu Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO) z 23. septembra 2020 (vec R 2186/2019-4) sa zrušuje.**
- 2. EUIPO znáša svoje vlastné trovy konania a je povinný nahradiť trovy konania, ktoré vznikli pani Gabriele Schmidovej.**
- 3. Landeskammer für Land- und Forstwirtschaft in Steiermark znáša svoje vlastné trovy konania.**

Kornezov

Kowalik-Bańczyk

Petrлік

Rozsudok bol vyhlásený na verejnom pojednávaní v Luxemburgu 1. decembra 2021.

Podpisy